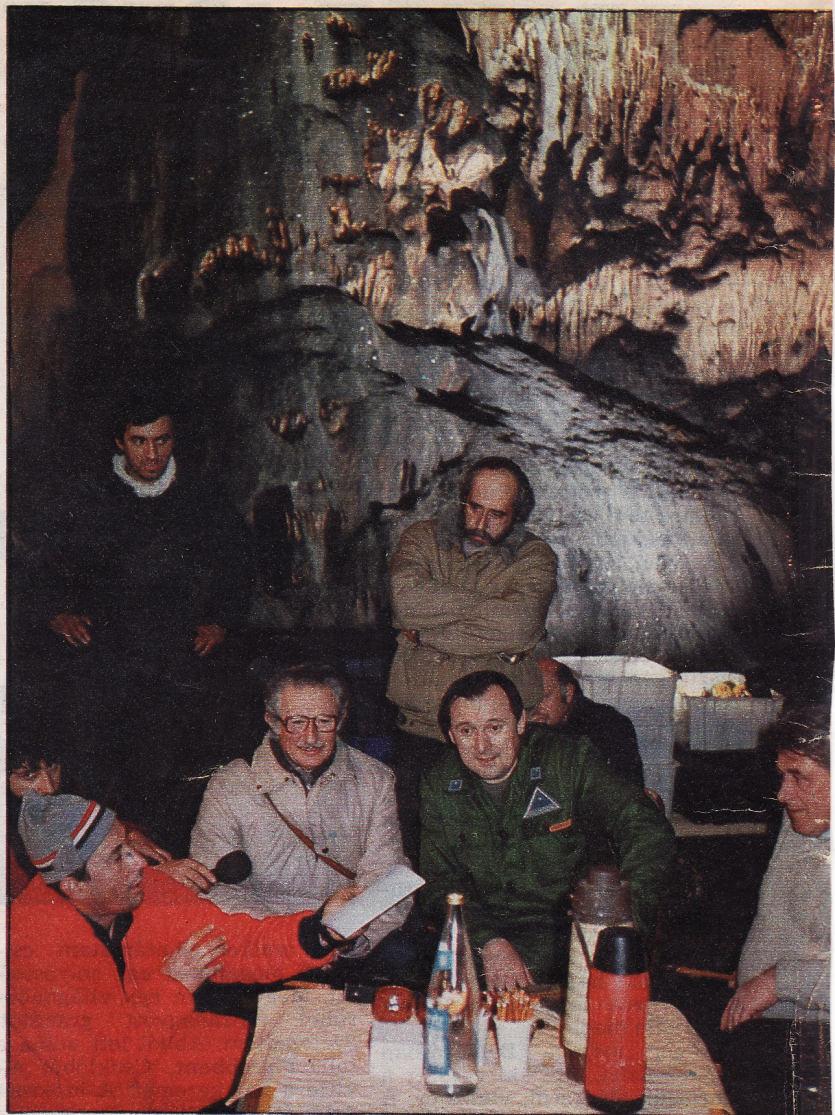

Két barlangász egy szűk járatban

Az expedíciót meglátogatta Maróthy László környezetvédelmi és vízgazdálkodási miniszter is

A csodás Baradla

Az úgynevezett Libanon hegye alján verték fel sátraikat a Baradla-88 expedíció tagjai

A legenda szerint valamikor réges-régen élt Aggteleken egy gyönyörű lány, bizonyos Juliska. A szépséges teremtről hallott egy messze földön rettegett rablóvezér is, aki elhatározta, hogy megszerzi magának a lányt. Juliskának menekülnie kellett. A haramia elől a barlangba futott, és onnan a szentjánosbogarak segítségével a túldoldalon ki is jutott. A gonosztevő viszont odaveszett, mert neki nem segítettek a parányi, röpködő lámpások... A nép — a kedves hagyomány szerint — így fedezte fel a Baradla-barlangot.

Az észak-borsodi karszthegység tucatnyi barlangja közül a Baradla a legismertebb. Elvezéséről sok vita folyt. A barlang feltárásában óriási szerepet játszó Vass Imre 1831-ben írt könyvében a barátok szóból származtatja, mert szerinte a barlangban barátok is laktak. Mások a szlovák „paradlo” (magyarul párolgó) szóból, megint mások az ugyancsak szlovák „pradlo” (sziklaszirt, sziklás hegy) szóra vezetik vissza a név eredetét.

Nagyságáról viszont sokáig nem voltak nézeteltérések: 1932-ben akkori 22 kilométeres hosszúságával a világ legnagyobb cseppkőbarlangjának számított. Időközben alaposan lezörült a ranglistáról, számos azóta feltárt barlang jócskán megelőzte. De csak ami a hosszúságát illeti! Mert cseppköveinek szépsége és sokasága ma is párját ritkítja. A Reader's Digest 1980-ban megjelent Természeti csodák című könyvében csak két képet közöl Magyarországról szölván; az egyik a Balaton, a másik a Baradla-barlang. Egy kanadai földrajztudós pedig a Grand Canyonnal, s a Niagara vízeséssel említi egy sorban. Az „Atlasz oszlopa”, a „Sziámi ikrek”, a „Mégfagyott vízesés”, a „Csillagvizsgáló” (a föld egyik legnagyobb cseppköve) meg a többi világszép cseppkőképződmény csodájára három évszázada zarándokolnak a látogatók. A nevezetes „vizitálók” közül csak három nevet említünk most: Kossuth Lajost, Petőfi Sándort, és Csokonai Vitéz Mihályt. Két koszorús költőnk kézjegyét is irthagyta a barlang falán...

A kiterjedt barlangrendszer bőven ad tennivalót a kutatóknak is. A leletek tanúsága szerint ugyanis a barlang ősidők óta lakott, és az újabb és újabb kutatógenerációk sosem jöttek fel üres kézzel.

A legújabb expedíció ez év januárjában indult útnak. A „Baradla-88” 13 alpinista- és barlangászklub tagjaiból tevődött össze. Huszonnyolc barlangász tíz napot töltött a hegy gyomrában felépített táborhelyen. Innen indultak nap, mint nap felderítő útjukra. Eredményesen: legmodernebb alpinista felszereléseiknek és barlangász tudásuknak köszönhetően közel fél kilométernyi új járat és 19, korábban megmászhatatlannak hitt kürtő került fel a barlang térképére. A tudományos kiértékelés még hátravan. Vélhetően ezek birtokában szervezik a közeljövő újabb, hasonló expedíciót. Jövőre, amikor mi adunk otthont a barlangkutatók világtalálkozásának, remélhetőleg, munkájuk nyomán tovább nő a Baradla nemzetközi hírneve is.

Laczka Miklós

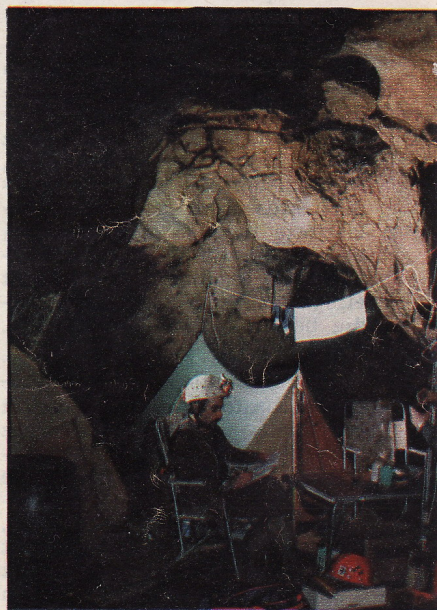

A modern alpinista technika segítségével új kürtöket tártak fel

A Baradla-barlang 25 kilométeréből 7 kilométernyi szakasz Domica néven átnyúlik Csehszlovákiába, mint az a térképen is látható

A Baradla-88 nem jött fel üres kézzel: a jégkorszakban élt barlangi medve és ember csontmaradványait szakavatott régészek fogják majd azonosítani

A táborhelyen a munkanapok végétével is akadt tennivaló: az egyik barlangász naplót ír, a másik a kábeleket tartja karban

FOTÓ: MTI — KUNOVÁCS LÁSZLÓ

